

CONSPECTVS GRAMMATICVS CAP. IV

DĀVE! SALVĒ, DOMINĒ! SALVĒ, SERVĒ! (cāsus vocātīvus)

-US > -E: Dāve! Salvē, domine! Salvē, serve!

DĀVUM VOCĀ! TACĒ, SERVĒ! PŌNE SACCULUM! DĀVE, VENĪ!

(coniugātiō I, II, III, IV; modus indicātīvus)

1. VOCĀ, Dāvum! Mēdus Dāvum VOCA-T.
vocā-, cantā-, pulsā-, verberā-
2. TACĒ, serve! Servus TACE-T.
tacē-, vidē-, habē-, salvē
3. PŌN-E sacculum in mēnsā! Dāvus sacculum in mēnsā PŌN-I-T.
pōn-, sūm-, discēd-
4. VENĪ, Dāve! Dāvus VENI-T.
venī-, audī-, dormī-

Vidē!

DĀV-UM VOCĀ! MĒD-US DĀV-UM VOCA-T.

Mēd-e, vocā Dāv-um! Mēd-us Dāv-um voca-t = thema vocābulī

Mēd-e, vocā Dāv-um! Mēd-us Dāv-um voca-t = terminātiō vocābulī

MODUS INDICĀTĪVUS:

Quīntus Mārcum indicat.

“Mamma! Mārcus Iūliam pulsat.”

MODUS IMPERĀTĪVUS

Dominus imperat: “Dāve, venī!” Servus pāret, et venit.

MĒDUS DISCĒDIT, QUIA IS... /// IN SACCULŌ EIUS (: IŪLIŪ)... (prōnōmina persōnālia)

QU-IS pecūniam dominī habet?

Mēdus pecūniam dominī habet.

Mēdus discēdit, quia IS pecūniam dominī habet. (v. 77)

Pulsatne Quīntus MĀRC-UM?

Ita, Quīntus E-UM pulsat, quia is parvam puellam pulsat.

CU-IUS est sacculus in mēnsā?

In mēnsā sacculus Iūliī est.

In sacculō E-IUS est pecūnia. (v. 3–4)

Vidē! Mēdus nōn respondet, quia (is) abest. (v. 85)

DĀVUS SACCULUM SUUM... X IAM SACCULUS EIUS...

Dāvus sacculum habet.

Dāvus: “Sacculus MEUS est.”

Iūlius: “Dāve, sacculus est TUUS.”

Dāvus sacculum SUUM habet.

Mēdus pecūniam in sacculō suō habet.

Dāvus: “Mēde, in sacculō tuō *nōn* est pecūnia *tua*. Estne pecūnia IŪLIŪ?”

Mēdus: “Ita, pecūnia *mea* *nōn* est. Est pecūnia EIUS.”

Mēdus in sacculō suō pecūniam *suam* *nōn* habet.

Habetne *Mēdus* in sacculō suō pecūniam IŪLIŪ? Ita, *is* habet in sacculō *suō* pecūniam EIUS.

Iūlius servum SUUM vocat.

Servus EIUS abest.

Iūlius sacculum SUUM in mēnsā videt.

Iam sacculus EIUS in mēnsā est. (v. 61–62)

VIDĒ!

- IN MĒNSĀ PŌNIT: Ubi Dāvus sacculum suum pōnit? Dāvus sacculum suum in mēnsā pōnit (v. 60).